

Дамян Дамянов

Пет века кръв...

Пет века кръв! Пет века мъка!
Дори да изрека това
Не мога. А през този пъкъл
Ти пеш вървя.
И оживя!
Ах, колко жилав ти излезе!
Корав, великодушен, чист –
Дори и свойте главорези
Във песни увековечи.
Дори и на палача ножа
Направи свят със своята кръв.
Народ велик, ти само можеш
Да издържиш, да си такъв!
Дори най-черната си мъка
В най-чудна красота втъка.
Народ с ръка хилядоръка,
Ти само можеше така!
Ти само можеше...
Безсмъртна
Да е кръвта ти с цвят червен,
Която през безбройни мъртви
Дойде до мен, възкръсна в мен!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7991>]